

Anișoara Laura
Mustețiu

EMOȚII
ȘI
LUMINĂ

București, 2021

Fotografii: *Anișoara Laura Mustețiu*

Coperta: *Andi Dumitrache*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MUSTEȚIU, ANIȘOARA LAURA

Emoții și lumină / Anișoara Laura Mustețiu. - București :
Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95077-9-7

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2021

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

P R E F A Ț Ă

Deja menționat în *Cuvântul înainte*, care este o poezie a poeziilor următoare, versurile poetei pot fi privite ca un pas pășit în lumea mocnitelor taine, care sunt adeseori păstrate în sufletul cititorului și dezvăluite de poet. Chintesența poeziilor scrise de Anișoara Laura Mustețiu pornesc de la avantajul de a stârni stări, sentimente pe care chiar și un neavizat al poeziei le-ar simți atunci când absoarbe frumusețe din seva versurilor. Intuitivă, poeta pune cititorul în fața faptului împlinit, deoarece unui cititor adevărat i se va naște în subconștient dorința, curiozitatea de a cunoaște avatarul eului liric descris în *Emoții și Lumină*.

Ca și curent literar s-ar putea spune că Anișoara Laura Mustețiu readuce *naturalismul prozaic* (Zola, 1885) în contemporaneitate, prin versuri care redau o simbioză naturală de poezie-proză. Aici, rima abia se face simțită, ea punctează, iar *naturalismul* conferă o consistență prozaică pe baza căreia poeta jonglază cu trăiri. Ca și antagonism, elementele întâlnite în poeziile autoarei conferă și antiteză, un strigăt de indignare, revoltă, dorință de dreptate socială, adevăr (*Ninge cu lacrimi, Omul fără adăpost*). Aici, poeta transmite sentimente

perceptibile, asemenea durerii unui condamnat pentru o crimă care nu a comis-o. Și pentru că Anișoara Laura Mustețiu este și o luptătoare pentru drepturile omului, ar fi interesant de menționat că mișcările pentru drepturile omului au luat ființă sub directa influență a naturalismului (1898) pe care autoarea îl promovează în poezii.

Din prisma *Emoțiilor*, o surpriză vă va aștepta încă de la începutul lecturării versurilor cuprinse în poeziile minunate scrise de poeta care nu dăruiește sentimente ci le oferă cu generozitate din propria grădină, unde le cultivă hrănindu-le cu emoții și înălțându-le prin lumină! Sunteți așadar invitați să pătrundeți în tainica grădină de vise și speranțe—asemenea unei plimbări prin „Vânzătorul de visuri” de Augusto Cury sau „Alchimistul” de Paulo Coelho - nefiind nevoie să bateți la ușă, ea fiind mereu deschisă! Nu veți întâlni nici garduri, ele fiind înlocuite de rondouri plantate cu flori de curiozitate, care îndeamnă la descoperirea frumosului ascuns printre culori și cuvinte. Veți urmări metamorfoza sufletului, de la sublimul iubirii la dulcea-amară tristețe melancolică. Așadar, luați un coș mare în care să vă încapă aproape toate dorințele. Veți reveni. Ascundeți printre dorințe și semințe de sentimente! Aveți de unde alege.

În dumbrava minunata femeia se va va simți protejată, înțeleasă, își va cunoaște mai bine propriile dorințe, împărăția necuprinsă a viselor ce vor putea aștepta cu sufletul pătruns de frumosul imaginarului împlinirea spirituală. Bărbații vor cunoaște calea spre a ajunge la inimile iubitelor, vor intra în lumea mirifică a sentimentelor pure, se vor recunoaște în postura de administratori ai fericirii comune!

La plecare, o lacrimă șoptită la porțița imaginarului va înduioșa destinul oricărui care crede în iubire, în lumină și în puterea spiritului divin...

Epifan Miclea

Două lucruri în adolescență mi-au făcut inima să-mi zburde de bucurie: să citesc cărți și să scriu poezii. Astăzi, în timp ce scriu, mai pot vedea imaginea acelei adolescente. Citea o carte în timp ce un zâmbet îi lumina fața. Povestea îi umplea singurătatea. Se pare că acolo, ea găsise un refugiu temporar care îi proteja sufletul fragil. De parcă ar fi știut deja atunci un secret prețios: timpul și cărțile pot vindeca uneori durerile.

CUVÂNT ÎNAINTE

Reflecții ...

"Există un mister divin în tot ceea ce există."

Jostein Gaarder (1991)

De-a lungul vieții, cărțile mi-au fost un lăcaș sacru. M-au lăsat să pătrund în lumea lor spirituală, să mă odihnesc, să mă regenerez, mi-au oferit roadele înțelepciunii și emoțiilor, m-au inspirat să descopăr și să înțeleg taina scrisului. Dar după ce colindăm prin universuri literare, după ce citim creații care ne inspiră, ne întoarcem acasă, acolo unde spiritul ne luminează drumul înspre imaginația noastră, considerată a fi infinită.

Imaginația m-a călăuzit și înspre *Emoții și Lumină*. Printre *Emoții* bântuie glasul și tremurul unei iubiri adolescente. Prin șoapte ursitoare parcă născute din mitul zeiței Bendis, perpetuarea iubirii are un destin fermecat, aparte, mai mult sau mai puțin împlinit. În freamătul emoțiilor, parfumul iubirii dănuie pe trupul destinului, emanând vise dulci, ispititoare...

Când pășești pe porțile inimii, trăirile te atrag într-o ploaie caldă de senzații care revigorează spiritul. Apoi, acele trăiri te ademenesc să scrii, pentru a lăsa lacrimilor absorbite

acolo, picăturile divine ale trăirilor, să umezească cuvintele. Din clipocitul trăirilor, susură genealogia emoțiilor, formând izvoare calde de afecțiune ce se revarsă în muze lirice. Le-am întâmpinat cu bucurie, așternându-le în versuri. Apoi, fortificând iubirea în pictograma cuvintelor, am strâns cu înfrigurare la piept mătasea vremii, încercând să acopăr goliciunea momentelor de singurătate. Coerența iubirii cunoscute, deși frântă în iluzii, totuși, se scurge mai departe pe pietrele destinului, rămâne transcendentă, o undă de emoții, de reflecții, un miraj ce apare strălucind în oglinda vremii.

Pășind printre taine care mocnesc sub cărbunii încă fierbinți ai experiențelor, spiritul se îndreaptă spre recunoașteri esențiale, spre *Lumină*. Jonglând cu gânduri duioase sau revoluționare, m-am lăsat ademenită de mireasma întrebărilor, căutând o veracitate călăuzitoare. Aici, vocea cugetului străbate pădurile, râurile și văile cerului în căutarea adevărului. Iubirea de oameni, natura, universul, devin o simbioză împletită cu ramuri de lumină...

Sorbind frumusețe din seva naturii, încă mai reflectez la elemente metafizice, când materia imaginației încearcă să atingă cu sensibilitate noțiunea infinitului, sufletul, existența, divinitatea. Coborând în abisuri apoi înălțându-ne cugetul în ceruri, cred că imaginația e capabilă de miracole. În timp ce

fantezia își cerne magia în cuvinte, spiritul uman se revoltă între mărturii și creativitate. Rămân conștientă că în geneza lucrurilor, nenumărate adevăruri își ascund chipul.

Poeziile scrise în perioada de pandemie ascund gemetele pământului și vocea plăpândă a suferinței. Sunt martora unei naturi umane ce încă rămâne răscolită în tăcere. În pietate, ne-am predat libertatea greu dobândită, pentru a ne salva natura umană. Prin momente încărcate cu stropi de realități antagonice, rămânem smeriți. Auzim un scâncet universal trecând prin lumea paralizată de evenimente greu de înțeles.

Alchimia trăirilor și elixirul adevărului rămân umbrite de negură. Cuvinte amorfe trec prin seismele vremii unde cu fervoare, trăirile privesc confuze pe cerul gândurilor. Totuși, printre speranțe rarefiate apare o lumină, o forță divină lăsată nouă, oamenilor pe pământ: Credința. Aici vorbesc de picături de învățătură absorbite dintr-un izvor nou, de credințe vii, seculare, zidite în pereții unui suflet ce aspiră spre bucurii ce răscolesc universul... Iubirea și adevărul, deși cumva antagonice, se completează ca și soarele cu luna. În refluxul iubirii, zărim pe nisipul încă ud cu sentimente, sclipiri de adevăruri...

În final, dorința mea e să zâmbești, să visezi, să te odihnești lângă flăcările trăirilor, lângă emoțiile molcome ce curg printre rânduri. Mi-aș dori ca poeziile mele, scrise intenționat cu seninătate și simplitate, să fie un pârau cu apă cristalină, în care sufletul călător să se scalde și să se revigoreze.

EMOȚII

Cuvintele sunt atât de importante. Uneori sunt fluturi care ne poartă visele, alteori sunt scoici care conțin perle prețioase de înțelepciune, iar câteodată sunt izvoare care revarsă o energie înviorătoare în lumea din jurul nostru.

Un sărut prin pulberea de vise

Într-o zi m-ai așteptat cu nerăbdare,
pe strada prăfuită, în fața casei noastre,
iar eu am alergat ca o nebună, cu ardoare
să te îmbrățișez în fața porții albastre.

Apoi, am pornit înfiorați de vise calde,
pe o cărare presărată cu mii de stele,
un izvor radiant cu lumini de smaralde,
pâlpâind scânteiam ca două candelă.

Printre miliarde de flori, am suspinat încet,
iar calea noastră a devenit o inimă umană,
plină cu flăcări de iubire, cu un vis inocent,
o cale divină împodobită de-o artă filigrană.

Din adâncul cerului chicoteli de îngeri se lăsau
ca fulgii de nea peste fețele noastre fragede,
căci adâncimea iubirii noastre ei o știau,
era un ocean fulminant cu valuri tainice.

Când m-ai sărutat prin pulberea de vise,
luna se oprise să ne sfințească c-o privire,
și o nouă stea în splendoare se oglindise,
pe care noi am numit-o în taină, Iubire.

Ai zâmbit atât de dulce și m-am ridicat ușor
pe vârful picioarelor, să-ți mai fur un sărut,
în speranța că sufletul meu fragil, jinduitor,
îți va fi un elixir pe drumul nou, necunoscut.

Perla iubirii

În poiana înmiresmată lângă un curcubeu,
soarele se odihnea la poalele unui univers,
iar chipul ți se scălda în sufletul meu,
și-n luminile sclipitoare ale cerului imens.

Mi-ai adus frumusețea sub ochii înstelați,
într-un vârtej de emoții și ardoare,
apoi ne-am ascuns sub un nuc, izolați,
și mi-ai dezgolit inima în candoare.

Când polenul florilor se așternea ca un fior,
peste dorințele înfometate ale nemuririi,
sufletul ți s-a deschis ca o scoică, ușor,
unde am zărit stupefiată o perlă a iubirii.

Ne scufundam în iarbă, pe câmpul auriu,
și fluturii dansau o horă în jurul unei viorele,
iar noi ne oglindeam în cerul purpuriu,
și nori albi, pufoși se dezmierdau în tăcere.

O salvie-și răspândea mirosul ca o vindecare,
peste înfiorarea lăsată de un sărut plin cu emoții,
picături de lumină ni se prelingeau pe trup, agale
ca un delir oniric pe cerul îngăduitor al sorții.

Ai încălzit poiana înflorită cu căldura ta,
și ploua din plin cu lumini izbucnite din soare,
iubirea sclipea în roua timidității, cânta,
și razele argintii dansau pe buzele tale.

Anișoara Laura Mustețiu s-a născut în Timișoara. În 1990 a emigrat în Germania unde și-a petrecut cea mai mare parte a vieții. Din 2014 locuiește în Sydney, Australia. Deși trăiește departe de țară, dragostea ei pentru limba și cultura română a rămas o pasiune pe viață.

Studii: Liceul de Filologie Istorie, Timișoara (1989), Științe Economice, IHK Ludwisghafen (1995), Studii de Literatură Germană și Journalism, ILS, Hamburg (2008), Bachelor of Communication în Creative Writing/Business Communication, Griffith University, Australia (2017).

Publicații în România și în străinătate (2018-2020) - Poezii

și eseuri: Confluente Literare, Gândacul de Colorado, Parnas XXI, Singur, Armonii Culturale, Pro Litera, Pro Diaspora, Climate Literare, Așii Români, Logos și Agape, Melodium, Centrul de Presă Ro, Vocea Literară, eCreator, poezii publicate în cărțile „Vara sentimentelor”, „Coloana dragostei”, „9000 Miles Away”, „A Romanian Australian Anthology, Contemporary Poetry and Prose”, „The Wide Open Sky, Words of Power - American Anthology of Poetry”, „Antipodes Poetic Dialogue”. Eseuri: „Taina Scrisului”(2019) în Antologia Română de Eseuri „Taina scrisului”, „The World of Books”

(2020) în „Worlds and Words” (în cooperare cu PEN Austria și Australia).

Cărți publicate:

Travel in Time, A Life Story in Poems (2020), *Yarran, Stories from Australia*, (2020), *Emoții și Lumină* (2021).

Concursuri internaționale de poezie:

Certificate of Outstanding Performance - The Spirit of Asia Contest- 70 (2020), Asian Literary Society, Mumbai.

Merit de Excelență, pentru promovarea culturii române, Editura Globart Universum, Montreal, Canada.

Activist for Peace and Human Rights – Member of World Literary Forum For Peace and Human Rights.

CUPRINS

Prefață / 5

Cuvânt înainte / 9

EMOȚII

Un sărut prin pulberea de vise / 15

Perla iubirii / 17

Într-o noapte divină / 19

Speranțe susurând pe nisip / 21

Umbre pe cărare / 23

Un sărut capturat în lacrima destinului / 25

Zarurile sorții / 26

Fărâməturi de sentimente / 27

Năluca / 29

Iluzie / 31

Dansul inimilor / 33

Altarul iertării / 34

Te aștept pe o stea / 35

Un izvor dintr-o lumină / 37

Frânturi de vise / 39

Sfidând momente trecătoare / 41

LUMINĂ

Când soarele răsare / 45

Omul fără adăpost / 47

Focurile din Australia / 49

Lecția vieții / 52

- Regina nopții / 54*
Lupta pentru existență / 56
Doar un emigrant / 58
Când soarele s-a strecurat în ocean / 60
Cuvânt Dumnezeiesc numit „Acasă” / 62
O voce ce se leagănă în vânt / 64
Satul din basm / 65
Ardealul din inima mea / 67
Alege dreptatea / 69
Șoim călător / 71
Sub prun / 73
Ne căutăm viitorul / 75
Ninge cu lacrimi / 76
Ne alegem calea / 78
În căutarea sufletului 80
Rămânem creatori 82
Inspirația artistului / 84
Viața e o poezie / 86
Pe urma istoriei / 88
Iubire divină / 90
Pe valea cugetului / 94
Iarna enigmatică / 95
Zeița tinereții / 97
Idealuri răsfirae / 99
Ecoul necunoscutului / 100
- Portret de autor / 102

EDITURA BIFROST